

РЕШЕНИЕ

№ 8062

гр. София, 29.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 78 състав,
в публично заседание на 01.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пенка Велинова

при участието на секретаря Таня Миткова, като разгледа дело номер **8264** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на Б. Д. Д., ЕГН [ЕГН], [населено място],[жк], вх. В, ет. 4, ап. 12, чрез адв. А. И. - САК, съдебен адрес: [населено място], п.к. 1387, О., ул. 24-та 9Б, ет. 1, ап. 4 срещу Заповед № 2979/17.08.2022г. на М. Х. Т. - младши автоконтрольор, отдел „Пътна полиция“, СДВР с която на основание чл.171 т.2А, б. “б“ от ЗДвП му е наложена принудителна административна мярка „прекратяване регистрацията на МПС, с регистрационен номер СВ5816ТВ, за срок от 6 месеца“, като на основание чл. 172, ал.2, т.3 от ЗДвП му е отнето свидетелството за регистрация на МПС и табелите с регистрационния номер.

В жалбата се излагат доводи, че заповедта е издадена в противоречие с материалния закон и процесуалните правила. Изтъква се, че процедурата по вземане на пробата е опорочена, поради което пробата е невярна. Твърди се, че не е доказано по несъмнен начин, че е управлявал МПС при наличието на наркотични вещества в кръвта му. В тази връзка се излагат доводи, че не е доказан фактическият състав на посоченото в акта нарушение. В заключение моли съда да отмени заповедта. Претендират се разноски по делото.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. А. И., която поддържа изцяло подадената жалба. Претендира присъждане на разноски по представен списък. Ответникът не се явява и не е заявил становище по жалбата.

Съдът, като обсъди изложените в жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

От приложените по делото доказателства се установява, че процесната ЗППАМ е наложена на Б. Д. Д. за това, че на 17.08.2022г. в [населено място], по [улица]с посока на движение [улица]управлява личния си лек автомобил Ф. Голф, с рег. [рег.номер на МПС] , като при извършена проверка в 19:47ч. на 17.08.2022г. на [улица]с техническо средство D. test 5000 A. – 0069 и проба номер 080 за установяване употреба на наркотични вещества или техните аналози, отчела положителен резултат за употреба на амфетамин. Издаден бил талон за медицинско изследване № 077948 за ВМА.

Съставен бил АУАН Серия GA № 754905 от 17.08.2022г. Актът е съставен от мл. автоконтрольор при СДВР, отдел „Пътна полиция“ като нарушението е квалифицирано като такова по чл. 5, ал. 3, т. 1, пр. 2 от ЗДвП.

При тази фактическа обстановка на основание чл.172, ал. 2, т. 3 от ЗДвП е наложена обжалваната принудителна административна мярка със Заповед № 2978 от 17. 08.2022 г., издадена от М. Т. на длъжност мл. Автоконтрольор, при 03 група, 02 сектор в отдел ПП при СДВР, с която е прекратена регистрацията на ППС за срок от 6 месеца и са отнети СРМПС №[ЕИК] и 2 бр. регистрационни табели с [рег.номер на МПС] .

С мотивирана резолюция № 22-4332-M001246/22.08.2022г. на началник група при СДВР административно-наказателното производство по АУАН било прекратено поради наличие на данни за извършено престъпление по чл. 343б, ал. 3 от НК.

По делото е представена административната преписка, както и материали във връзка с образуването и прекратено досъдебно производство.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Видно от Заповед № 8121з – 1524/09.12.2016 г. на министъра на вътрешните работи, СДВР е определена да осъществява контрол по ЗДвП, а съгласно приложената Заповед № 513з-1618 от 26.02.2018 г. на директора на СДВР, компетентни да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки от процесния вид са длъжностни лица – държавни служители от отдел "Пътна полиция" при СДВР – полицейски органи по чл. 142, ал. 1, т. 1 ЗМВР. Поради това следва да се приеме, че е налице компетентност на административния орган за прилагане на принудителната административна мярка.

Оспорената заповед за прилагане на ПАМ е постановена в писмена форма и съдържа изискуемите се реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК. Посочено е както правното основание за упражненото административно правомощие, така и фактите и обстоятелствата, възприети като релевантни за наличието на материалноправната предпоставка за прилагане на ПАМ. Поради това, съдът приема, че изискването на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП и чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК за постановяване на мотивиран административен акт е изпълнено.

Съдебният контрол за материална законосъобразност на оспорения административен акт обхваща преценката налице ли са установените от компетентния орган релевантни юридически факти /изложени като мотиви в акта/ и доколко същите се съотнасят към посоченото в заповедта, правно основание.

Фактическият състав за налагане на ПАМ в хипотезата на чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДвП, изисква лицето да управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване - до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца; при наличие на изследване от кръвна проба или изследване с доказателствен анализатор по реда на чл. 174, ал. 4 установените стойности са определящи.

Наличието на наркотични вещества у жалбоподателя по време на управление на МПС, органът е приел за установен от тест на наркотици/ D. test 5000 A. – 0069 от 17.08.2022г. в 19:47ч.

По силата на чл.174 ал.4 ЗДвП, редът, по който се установява концентрацията на алкохол в кръвта на водачите на моторни превозни средства, трамваи или самоходни машини и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, се определя с Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози на министъра на здравеопазването, министъра на вътрешните работи и министъра на правосъдието.

Съгласно Чл. 3а. ал.1 от Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, издадена от министъра на здравеопазването, министъра на вътрешните работи и министъра на правосъдието, установяването на концентрацията на алкохол в кръвта се извършва с доказателствен анализатор, показващ концентрацията на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух и отчитащ съдържанието на алкохол в горните дихателни пътища (доказателствен анализатор), или с медицинско и химическо лабораторно изследване, а на употребата на наркотични вещества или техни аналози – с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване, когато: 1. лицето откаже извършване на проверка с техническо средство или тест; 2. лицето не приема показанията на техническото средство или теста; 3. физическото състояние на лицето не позволява извършване на проверка с техническо средство или тест.

Така, на лицето е издаден талон за медицинско изследване № 077948 от 17.08.2022г. Такова изследване жалбоподателят е провел във ВМА-С.. Същото се установява от представеното експертно заключение М -7252/01.09.2022г. на ВМА, изготвено във връзка с образуването по случая наказателно производство - ДП № 1372/2022г. по описа на ОЗ РУ – СДВР, пр.пр. № 32442/2022г. по описа на СРП. Представено е постановление за прекратяване на наказателното производство, в което е отразено, че Б. Д. въз основа на издадения талон за медицинско изследване е бил закаран за изследване във ВМА и е дал проби на кръв и урина. В хода на разследването, с Постановление за назначаване на съдебно-химико – токсикологична /токсикохимична/ експертиза от 18.08.2022г., е възложено изследване, което да установи наличие на алкохол или наркотични вещества или техни аналози или упойващи вещества в предоставените за изследване проби.

Според заключението на изготвената експертиза рег. № П-7252/01.09.2022г., на вещите лица д-р Д. Я. и проф. В. А. от извършените изследвания на предоставените проби кръв и урина от Б. Д., не се установява наличие на алкохол или наркотични вещества.

В този смисъл, процесната Заповед се явява незаконосъобразна, като постановена при липса на предпоставките на чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДвП. Безспорно установената липса на забранени вещества в организма на жалбоподателя, налага еднозначно извода, че същият не е управлявал МПС в условията на законово недопустимо състояние. Не са налице и предпоставки за реализиране на превантивен, преустановителен или възстановителен ефект, по отношение на нейният адресат. Пряка последица от незаконосъобразността на приложената принудителна административна мярка е и незаконосъобразността на действията, чрез които е осъществена - отнемането на свидетелството за управление на МПС, част II, №[ЕИК] и табели с рег. [рег.номер на МПС]. Същите следва да се върнат на жалбоподателя. Ето защо, обжалваната заповед следва да бъде отменена изцяло.

При този изход на спора, на основание чл. 143, ал.1 от АПК, в полза на жалбоподателя следва да се присъдят поисканите и действително извършени разnosки пред настоящата инстанция, съгласно представения списък, платими от ответника. Същите възлизат в размер на 490 лева, от които: 480 лева с ДДС – заплатено адвокатско възнаграждение за процесуално представителство по адм. дело и 10 лева – внесена държавна такса.

Неоснователно е направеното в придружителното писмо вх. № 32235/08.09.2022г. възражение на ответника за прекомерност на претендираните от жалбоподателя разnosки за правна защита. Определеното и платено възнаграждение не може да се определи като прекомерно с оглед характера и сложността на делото, необходимостта от ангажиране и събиране на доказателства и процесуалното му развитие.

Предвид изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Б. Д. Д., ЕГН [ЕГН], Заповед № 2979 от 17.08.2022 г., издадена от М. Т. на длъжност мл. автоконтрольор, при 03 група, 02 сектор в отдел ПП при СДВР, с която на основание чл.171, т.2А, б. "б" от ЗДвП, му е наложена принудителна административна мярка „прекратяване регистрацията на МПС, с регистрационен номер СВ5816ТВ, за срок от 6 месеца“ и на основание чл. 172, ал. 2, т. 3 от ЗДвП, е отнето свидетелството за управление на МПС, част II, №[ЕИК] и табели с рег. [рег.номер на МПС].

ОСЪЖДА СДВР отдел „Пътна полиция“ да заплати на Б. Д. Д., ЕГН [ЕГН], [населено място],[жк], вх. В, ет. 4, ап. 12, разnosки по делото в размер на 490 (четирисотин и деветдесет) лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване(чл. 172, ал. 5 от ЗДвП).

СЪДИЯ: